

OBSAH

Redakcia Str.1

Úcta k najsvätejšiemu Máriinmu srdcu.

Formačný projekt Str.3

Máriino materské sprostredkovanie v sne z deviatich rokov: *MÁRIA UČITELKA*.

Nazaret. Božia rodina Str.5

9. Vychovávať podľa Školy v Nazarete.

Pokorné a najvyššie stvorenie Str.7

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

10. Panna a Matka.

Rodinné správy Str.9

- Video pozvanie na Kongres do Fatimy.

- Portugalsko: *Medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime*. Str.9

- Modlitba, dych duše. Str.9

- 17. mariánsky deň ADMA Sicília. Str.10

- Nová rubrika: Odpovede Materského strediska ADMA. Str.11

- Omša za zosnulých členov združenia ADMA. Str.11

Úmysel modlitieb na tento mesiac Str.11

Za tých, ktorí utekajú zo svojej krajiny.

REDAKCIA

ÚCTA K NAJSVÄTEJŠIEMU MÁRIINMU SRDCU

Úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie je po stáročia základnou súčasťou katolíckej spirituality, zakorenenej v biblickej tradícii a učení. Táto pobožnosť nie je len skutkom lásky a úcty k Matke Božej, ale je aj zdrojom útechy, sily a ochrany pre veriacich, ktorí ju praktizujú.

Aby sme pochopili dôležitosť úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie, musíme pamätať na to, že Mária je vnímaná ako milujúca matka, ktorá sa prihovára za svoje deti u Boha. Jej srdce, symbol jej materinskej lásky a súcitu je uctievané ako bezpečné útočisko pre tých, ktorí hľadajú útechu a ochranu. V Písme nájdeme odkazy, ktoré zdôrazňujú Máriinu jedinečnú úlohu v dejinách spásy. Od chvíle, keď prijíma úlohu Ježišovej matky pri zvestovaní, cez proroctvo starého Simeona, kde jej srdce prenikne meč, až po jej prítomnosť pri kríži, Mária preukazuje hlbokú oddanosť a vernosť Bohu. Jej srdce je úzko spojené s tajomstvom vykúpenia, je svedkom utrpenia a smrti svojho Syna pre ľudstvo.

Úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie mala významný vplyv na dejiny Cirkvi. V priebehu storočí svätci, teológovia a jednoduchí ctitelia z radov veriacich propagovali túto úctu ako cestu k zjednoteniu s Kristom skrze srdce jeho matky. Jedným z najvýznamnejších momentov v dejinách tejto úcty bolo zjavenie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sv. Margite Márii Alacoque v

sedemnástom storočí. Táto udalosť znamenala začiatok obnovenej úcty k milujúcemu Kristovmu srdcu, ktorá sa rozšírila aj na materské srdce Panny Márie.

Alexandrina Maria da Costa a jej vzťah k úcte k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie.

Medzi tými, ktorí žili hlbokú úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie, je Alexandrina Maria da Costa, portugalská mystička dvadsiateho storočia, saleziánska spolupracovníčka. Jej spisy a svedectvá odrážajú vrúcnu lásku k Máriinmu materinskému srdcu, vidiac v ňom bezpečné útočisko uprostred jej utrpenia a súžení. Alexandrina zažila početné vízie a zjavenia, jej život bol poznačený intenzívnou láskou k Eucharistii a k Panne Márii.

V znepokojujúcej a tragickej dobe, keď svetový mier ohrozovala vojna, ako je tomu aj dnes, je dôležité pripomenúť si prínos blahoslavenej Alexandriny Marie da Costa (1904-1955) k získaniu daru pokoja od Boha počas druhej svetovej vojny.

Blahoslavená Alexandrina sa stala hovorkyňou žiadosti o zasvätenie sveta Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a požiadala o to pápeža Pia XI. v roku 1937 a potom v nasledujúcich rokoch. V spojení s ukrižovaným Ježišom bola Alexandrina tiež obetnou dušou, takže Ježišovej žiadosti bolo vyhovené. Od októbra 1938 do marca 1942 Alexandrina každý piatok prežívala stigmy Ježišovho umučenia. Jej telo opakovalo všetky udalosti Kristovho umučenia. Ježiš požiadal Alexandrinu, aby požiadala pápeža o zasvätenie sveta Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Bolo to 31. októbra 1942, keď Pius XII. vykonal zasvätenie. Alexandrina pokračovala v účasti na Ježišovom utrpení pre spásu duší a pre pokoj sveta prostredníctvom úplného pôstu. Trinásť rokov a sedem mesiacov žila výlučne z Eucharistie.

25. marca 2022, v deň slávnosti Zvestovania Pána

sa odohrala dôležitá udalosť: pápež František v spoločensťve so všetkými biskupmi sveta a ich kňazmi opäť zasvätil Rusko a Ukrajinu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie je hlbokým vyjadrením lásky a dôvery v materinský príhovor Panny Márie. V priebehu dejín Cirkvi bola táto pobožnosť zdrojom útechy a sily pre nespočetné množstvo veriacich, ktorí našli v Máriinom srdci bezpečné útočisko uprostred ťažkostí života. Nasledovaním príkladu svätých, ako je Alexandrina Maria da Costa, môžeme pestovať hlbšiu úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Panny Márie a zakúsiť jej mocný príhovor v našich životoch. Nech je jej materinské srdce pre nás aj naďalej bezpečným útočiskom uprostred búrok života a vždy nás vedie k jej Synovi, Ježišovi Kristovi.

Don Gabriel Cruz Trejo,
Duchovný animátor SDB ADMA Valdocco.

Renato Valera,
Prezident spoločnosti ADMA Valdocco.

FORMAČNÝ PROJEKT

MÁRIINO MATERSKÉ SPROSTREDKOVANIE V SNE Z DEVIATICH ROKOV: MÁRIA UČITELKA

“Dám ti Učiteľku.” Je to tajomný muž, v ktorom jasne rozpoznávame, že ten, kto odporúča Jankovi Máriu ako učiteľku je Ježiš. Teda pre toho, kto je povoláný venovať sa výchove telom i dušou, je zaiste príklad dobrého učiteľa/učiteľky zásadný. Tí, ktorí sa podieľajú na odbornej príprave pedagógov a učiteľov, veľmi dobre vedia, že okrem štúdia akejkoľvek pedagogickej teórie, keď mladý učiteľ prvýkrát vstúpi do triedy, to, čo prevláda v jeho spôsobe interakcie s deťmi je model jeho postojov vytvorený v skúsenostiach prežitých medzi školskými lavicami počas detstva a dospievania. Možno práve preto prvými stabilnými spolupracovníkmi dona Bosca boli práve jeho chlapci: tí, ktorých vychovával podľa štýlu preventívneho systému vedeli najlepšie jeho pedagogické učenie uplatňovať a šíriť ďalej.

Ježiš tiež hovorí Jankovi v sne to, čo sa bude musieť naučiť od tohto Učiteľa, čiže pravú “múdrosť”. To, v čom spočíva táto “múdrosť”, možno pochopiť, ak sa vrátíme k dialógu medzi nimi: Ján bol pozvaný, aby vychovával svojich spoločníkov s láskavosťou, čo sa mu zdalo nemožné! Preto **Ježiš predstavil postavu Učiteľa, schopného urobiť nemožné možným prostredníctvom poslušnosti a získavania poznania.** Stručne povedané, Ján sa musí naučiť umeniu preventívneho systému, teda ako vychovávať mladých ľudí s láskou a nie násilím – alebo represívnym systémom – ako to bolo bežné v jeho dobe. Inými slovami, Mária naučí Jána milovať mladých láskou, ktorá premieňa, a bude tak robiť prostredníctvom disciplíny lásky, čiže vo vzťahu materinskej/synovskej lásky so svojim žiakom. **Iba tí, ktorí sa cítia milovaní, v skutočnosti milujú a chápu, ako umožniť to, čo sa na prvý pohľad zdá nemožné.**

Zmienka o Márii ako o Učiteľke múdrosti nie je výmyslom dona Bosca. Naopak, patrí k veľmi starobylej tradícii v Cirkvi zakorenenej vo Svätom písme, ktorá sa, žiaľ, dnes stratila, ale ktorá bola za čias dona Bosca bežná a rozšírená aj na ľudovej úrovni. Ide o zvyk, o ktorom máme stopy od prvých storočí kresťanskej éry, rozpoznať v osobe Márie personifikovanú Múdrost', o ktorej sa hovorí v Starom zákone, osobitným spôsobom v Knihe prísloví

(kap.8) a v Knihe Sirachovcovej (kap. 24).

Až do liturgickej reformy, teda po Druhom vatikánskom koncile sa tieto dva texty čítali počas svätej omše pri príležitosti slávenia Narodenia Panny Márie, čiže jej Nepoškvrneného počatia a Nanebovzatia Panny Márie. Takto sa veriaci naučili z liturgie stotožniť tajomnú ženu, Múdrost', s Pannou Máriou, Učiteľkou, ktorá vedie tých, ktorí sa jej zverujú, aby žili svätý život múdrosti, plnosti a radosti. Biblická postava múdrosti je však v skutočnosti veľmi zložitá postava a nie je možné ju identifikovať iba s Máriou! Práve z tohto dôvodu sa po Koncile uprednostnilo nahradiť tieto čítania inými, vhodnejšími odkazmi.

Keď nám autori kníh múdrosti hovoria o múdrosti ako o žene, v skutočnosti nechcú odkazovať na konkrétnu osobu. Používajú reč, personifikáciu, aby vo svojich čitateľoch vzbudili túžbu otvoriť sa daru múdrosti: daru, ktorý Boh veľkodušne udeľuje všetkým, ktorí po tom túžia, pretože on sám chce, aby muži a ženy poznali jeho plán lásky k jeho stvoreniam a žili plným a šťastným životom. Ten, kto je otvorený daru, stelesňuje vo svojej osobe črty ženy múdrosti, medzi ktorými je aj túžba a schopnosť poučovať blížneho o Božích cestách. Evanjeliá nám predstavujú Ježiša ako múdreho par excellence, ale tiež zdôrazňujú Máriinu schopnosť rozpoznať Božiu vôľu. O oboch možno navyše povedať, že srdcom ich učiteľského úradu je láska a že tento obsah sa zhoduje s ich pedagogikou. To znamená, že ide o to, aby sme **sa naučili milovať tým, že milujeme a necháme sa milovať.** A nie je to tiež zhrnutie preventívneho systému?

Učiť milovať milovaním, samozrejme, neznamená obklopiť tých, ktorí nám boli zverení nejakou umelou alebo hyper tolerantnou náklonnosťou. Naliehavý dôraz na láskavosť môže v skutočnosti niekedy viesť k takýmto nedorozumeniam. Láske, ktorá pochádza od Boha – ako nám pripomína svätý Pavol vo svojom hymne lásky – nikdy nechýba úcta a rešpektovať druhých znamená tiež ponechať im priestor, ktorý potrebujú, aby boli sami sebou a učili sa, a to aj napriek pochybnostiam a chybám, ktoré zvyčajne sprevádzajú proces ľudského dozrievania.

V príbehu sna z deviatich rokov Mária okamžite preukazuje svoju múdru náklonnosť k Jankovi, ale tvárou v tvár otázkam dieťaťa sa v skutočnosti neponáhľa poskytnúť mu úplnú odpoveď, ktorá by možno mohla upokojiť jeho úzkosť, ale ktorá by zároveň riskovala, že bude nepochopiteľná, pretože je predčasná a napokon by mohla uzavrieť v Jankovi priestor pre hľadanie a dozrievanie, ktorý potreboval k tomu, aby osobne prevzal poslanie, ktoré mu bolo zverené. Učiteľka ho naopak pozýva, aby "hľadel", čiže **aby pozdvihol svoj pohľad na skutočnosť, ktorá je pred ním. Toto pozdvihnutie pohľadu je opakom stiahnutia sa do seba, ku ktorému dochádza, keď sa človek nechá úplne uchopiť svojimi strachmi alebo neistotami. Pri pohľade hore dieťa vidí znamenie: divoké zvieratá, ktoré sa stávajú ovečkami.**

Keď Boh v Písme povoláva a žiada o veci, ktoré sa zdajú nemožné, vždy udeľuje znamenia, ktoré slúžia na podporu viery povolaneho. Napríklad vo Zvestovaní na Máriinu otázku "Ako je to možné?", anjel odpovedá tým, že ju pozýva, aby vzhliadla a "videla" svoju sesternicu Alžbetu, neplodnú, ktorá vo svojej starobe čaká dieťa. Mária teda rýchlo odchádza, pretože pochopila, že je to znamenie a ide k Alžbete, aby sa utvrdila vo viere. Obraz divých zvierat, ktoré sa stávajú tichými baránkami, neprináša v tej chvíli Jankovi úľavu. Určite však v jeho mysli a srdci zanechal stopu. Ako inak by sa mu tento obraz pripomenul o mnoho rokov neskôr, pri mladých tulákoch na uliciach a v turínskom väzení, aby mu potvrdil intuíciu, že toto je jeho pole, miesto, kde musí pracovať?

Vedieť rozpoznať a interpretovať Božie stopy vo veciach každodenného života a v prvkoch stvorenia je typickou črtou múdrych Izraela – teda múdroslovných kníh. Táto schopnosť premieňať každodenné udalosti na podobenstvá a otvárať oči blížneho, aby v nich rozpoznal Božie zjavenie a jeho

spásu, patrí osobitným spôsobom Ježišovi a jeho ohlasovaniu. Keď hľadá hore, na vtáky vo vzduchu a na poľné lalie, vidí v nich Otcovu prozreteľnú lásku k svojim deťom a učí nás robiť to isté. Mária v príbehu sna robí tiež niečo podobné. Je to ona, ktorá pozýva Janka, aby si vyložil znamenie, ktoré videl, ako podobenstvo, prorocstvo o jeho poslaní a jeho povolani.

Ako dospelý don Bosco ukázal, že nadobudol múdrosť a teda že bol dobrým žiakom v škole svojej Učiteľky, aj v schopnosti snívať sny a interpretovať ich. Vo svojom umení rozprávača podobenstiev a poučných príbehov, v pedagogickom používaní fantázie, umenia a dobrodružstva sa don Bosco predstavuje ako múdry muž na rovnakej úrovni ako múdri Izraela. Tá istá múdrosť však vo svojej najľudovejšej podobe patrila aj mame Margite, ktorá v živote dona Bosca predstavovala pozemskú prítomnosť Matky neba. Keď táto žena vo svojej jednoduchosti zhromaždila svoje deti počas letných večerov a hľadiac na hviezdnu oblohu, pozvala ich, aby kontemplovali veľkosť a dobrotu Boha; keď ich pozýva, aby meditovali o svojich skutkoch, dobrých a zlých, aby sa učili zo skúsenosti; keď ich povzbudzovala, aby pestovali všetko, čo je dobré a hodné lepšej budúcnosti, a nielen pre prítomný okamih, odovzdala im múdrosť malých konkrétnych vecí života. Múdrosť, ktorá práve preto, že je pokorná, má moc urobiť deti skutočne silnými a odolnými. A všetko, čo dáva ľudským bytostiam rásť v cnosti a múdrosti, nakoniec pochádza od Boha.

Linda Pocher, FMA.

NAZARET. BOŽIA RODINA

9. VYCHOVÁVAŤ PODĽA ŠKOLY V NAZARETE

Rodina je kolískou lásky a života, a práve preto je prvotným miestom výchovy: vychovávať znamená v skutočnosti učiť žiť a milovať. Nazaret, *vzor rodiny*, pretože bola vyvolená Bohom pre vtelenie Syna, je tiež *vzorom výchovy*, ktorej ideálom je rozvíjať život Božích synov a dcér, ktorý sa začal v deň krstu.

Výchova detí a dozrievanie rodičov

Ježiš, Boží Syn, vychovávaný v Nazarete a v poslušnosti Jozefovi a Márii sa ako muž naučil poslúchať Božiu vôľu, ideál každej výchovnej cesty. Prenikavé sú slová pápeža Benedikta: "V živote, ktorý Ježiš strávil v Nazarete, uctieval Pannu Máriu a spravodlivého Jozefa, pričom zostal podriadený ich autorite počas celého svojho detstva a dospelovania. Týmto spôsobom zdôraznil primárnu hodnotu rodiny vo výchove osoby. To odhaľuje **najautentickejšie a najhlbšie povolanie rodiny: sprevádzať každého jej člena na ceste objavovania Boha a plánu, ktorý pre nich pripravil.**

V Nazarete je Mária, ***naša Matka v poriadku milosti, pre tri dôležité dôvody***: po prvé preto, že ona je tá, ktorá vychovávala Ježiša, čo je už aj tak niečo závažné; po druhé preto, že na hlbšej úrovni ju Ježiš vychoval, aby sa stala dokonalou učeničkou; a nakoniec preto, že vzhľadom na vynikajúcu výchovu Matky, *nám ju Ježiš dal ako matku a učiteľku vo viere*. Medzi Matkou a Synom je obdivuhodná vzájomnosť: "v najhlbšej diskretnosti," vysvetľuje A. von Speyr, "sa medzi nimi vytvára výmena vzájomnej úcty, v ktorej sa Syn živí čistým životom Matky, životom, ktorý dostala od Boha... Ona mu ukazuje, ako sa človek správa k svojim blízkym, ona mu svojím osobným príkladom ukazuje, ako sa láska k blízkym žije v každodennej činnosti. A na druhej strane, kardinál Colombo poznamenáva: "Aj pre Máriu to bola namáhavá cesta viery, ktorá jej umožní zmocniť sa s čoraz jasnejším vedomím tajomstva, ktoré sa ukrýva v tomto jej synovi a postupne jej umožní pochopiť, že sa od neho bude musieť odpútať ako od svojho jediného syna, aby ho potom prijala pod krížom ako dar spásy, určený Bohom na úžitok celému ľudstvu." Boží Syn dozrieva vo svojej ľudskosti vďaka Márii a Mária dozrieva v materstve vďaka Ježišovi!

A je tu tiež Jozef, ktorý, povzbudený svätosťou svojej nevesty, je vychovávaný k dokonalému manželstvu, v

ktorom sa láska k Bohu a láska k neveste zjednotia. Tak ako Ježiš je vôľou samého Boha (on je Svätý!) a tak ako Mária nerozlišuje medzi Božími očakávaniami a jej vlastnými očakávaniami (je to Nepoškvrnené počatie!), tak podobne sa Jozef v Nazarete učí urobiť z Božej vôle svoju vlastnú vôľu: von Speyr najprv poznamenáva, že "podliehajúc zákonu dedičného hriechu, nemôže nevidieť protiklad medzi manželským stavom a panenstvom." Ale potom, od chvíle svojho zasnúbenia s Máriou, ženou a zároveň pannou úplne otvorenou Bohu, prežíva súčasne autentickú lásku ženy, bez akejkoľvek nezriadenej túžby a radosť z úplnej služby Bohu: nakoniec je "jeho láska k Márii láskou v Bohu, plná a ľudská. Bude to pre neho zrieknutie, keď bude musieť ustúpiť zázraku Ducha Svätého. Zrieknutie sa, ale nie sklamanie a smútok"

Výchova ako rodinná udalosť

Keď sa pozrieme na vec zblízka, zistíme, že prvým výchovným dedičstvom, ktoré sa odovzdáva deťom je samotná rodina, rodinná láska, štruktúra rodiny a jej cnosti: schopnosť ctiť, poslúchať, ďakovať, odpúšťať a starať sa o svojich blízkych, stať sa a byť slobodnými vo vzájomných zväzkoch. V čase, keď ideál autonómie a hlásatelia individuálnych práv podkopávajú manželstvo a rodinu a spôsobujú duchovnú a materiálnu devastáciu, treba znovu dôrazne zdôrazniť – ako hovorí pápež František –, že "rodina zostáva základom spolužitia a zárukou proti sociálnemu rozpadu", pretože "deti majú právo vyrastať v rodine", s otcom a matkou, schopnými vytvoriť prostredie vhodné pre ich vývoj a emocionálne dozrievanie. V tomto zmysle je Nazaret trvalou pripomienkou – povedané slovami Pavla VI. – "posvätného a nedotknuteľného charakteru rodiny", "sladkosti a nenahraditeľnosti rodinnej výchovy", "jej prirodzenej funkcie v spoločenskom poriadku".

Podme však ešte hlbšie. V Nazarete vychádza najavo jedna z výchovných právd, ktorá je dnes veľmi často zabudnutá. Je to skutočnosť, že *rodinná výchova sa nemôže zredukovať na starostlivosť bez toho, aby sme boli svedkami, ani ju nemožno zredukovať na informácie bez formácie*. V tomto zmysle rodičia vychovávajú ako rodičia, predlžujúc dar života svedectvom o pravde života a sprevádzaním v dobrom živote.

Nevychovávajú ako učitelia alebo inštruktori. Takto sa rodinná výchova nemôže redukovať na hygienu, výživu a vzdelanie, ale jej cieľom je múdrosť života, a nie niečo menej. Inými slovami, v rodine nie sú v popredí inštrukcie a návody, ale pochopenie, nie povrch života, ale hĺbka života, nie to, čo je napokon zrejmé, ale to, čo je tajomné.

Ak je pravda, že základnými kódexmi lásky a rodinnej výchovy sú autorita rodičov a synovská poslušnosť detí, je to preto, že – ako sa učíme najlepším spôsobom v porovnaní s rodinou z Nazareta – *tajomstvo života, ktoré má svoj prameň a cieľ vo večnom živote nás predchádza a prevyšuje*. Don Ermes Ronchi to hovorí veľmi dobre: “Človek môže rásť v múdrosti a milosti, aj keď je vystavený obmedzeniam druhých, obmedzeniam svojho manžela, svojho otca, svojej manželky, ich rytmu”. *Človek môže tiež rásť v múdrosti aj vtedy, keď nechápe a nie je pochopený*. Porozumenie prichádza vždy neskôr, až po prejavoch starostlivosti, po gestách a slovách. To nás vždy v rodine predchádza, obklopuje nás to a umožňuje nám to rásť!

Zvlášť Jozef je povzbudivým vzorom pre všetkých rodičov, pretože ich povzbudzuje, aby s dôverou prijímali všetky prekvapenia a zmätky života. Otec Amorth sa v jednom zo svojich spisov o Márii pýta: “Prečo Boh doprial toľko času neznesiteľnej bolesti obom svätým manželom, ktorých tak veľmi miloval a miloval?” A odpovedá veľmi múdro: “Verím, že to sú tie isté dôvody, prečo Otec požiadal Syna, aby sa obetoval na kríži. *Božie cesty nie sú našimi cestami*. Pán od nás žiada, aby sme plnili jeho vôľu, nežiada od nás, aby sme chápali jej hlboké pohnútky, často presahujúce naše pozemské schopnosti. Cesta nášho života často sleduje úplne iný smer, ako sme očakávali. Jozef je pre nás vynikajúcim vzorom disponovanosti. Pán nie je povinný vysvetľovať nám svoje správanie: hľadá tých, ktorí plnia jeho vôľu, aj keď nám to často nehovorí, alebo nám nedáva pochopiť dôvody. **Musíme dôverovať Bohu, spoliehať sa na Neho a dôverovať všetkému, či už je to šťastné alebo smutné. Vysvetlenia**

nebudú chýbať, ale prídu neskôr, alebo možno len v nebi. Aj napriek tomu, že vieme, že Boh je schopný obrátiť všetko na dobré, naša odpoveď na jeho vôľu a jeho milosť je často nerozhodná, naša spolupráca s ním bojzlivá, málo rozhodná a nerozhodná je aj naša vôľa povedať nie svetu, jeho zvädzaniam, jeho hrozbám. Predovšetkým si máme všímať, akí sme poslušní Božej vôli v malých veciach, pretože “ak je niekto verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom, veľa sa mu dáva a zveruje” (Lk 16, 10). V tom spočíva azda to, čo sa najviac učíme v rodinnej výchove v Nazarete: počas svojho pobytu v Nazarete – poznamenáva otec Amorth – “hlavnou skutočnosťou, o ktorej si myslím, že nás chcel Boží Syn poučiť je, že svätosť nespočíva vo veľkých skutkoch, ale v správnom každodennom živote”, bez prílišnej ľútosti nad minulosťou a bez prílišných úzkostí a nárokov na poznanie budúcnosti

Roberto Carelli SDB

POKORNÉ A NAJVYŠŠIE STVORENIE

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

10. PANNA A MATKA

“*Panna a Matka*” sú úvodné slová modlitby, ktorou sa svätý Bernard obracia na Máriu v poslednom speve Danteho Božskej komédie. “*Dcéra svojho Syna,*” pokračuje básnik, “*pokorná a vznešená viac ako stvorenie*”: toto je verš, ktorý slúžil ako celkový názov našich mesačných meditácií o Márii a ekológii a ktorý sa teraz konečne pokúsime prehĺbiť a lepšie pochopiť.

Toto sú v skutočnosti tri protiklady, ktoré veľký básnik Dante predkladá, jeden za druhým, hneď na začiatku svojho vyzývania Márie. Sú to anti-tézy, teda spojenie dvoch nezlučiteľných vecí, ktorými sa má **zvýrazniť mimoriadnosť postavy Márie a jej ľudskú a veriacu skúsenosť**. V Márii je totiž panenstvo tela i srdca spojené s plodnosťou mimoriadneho materstva, vďaka ktorému je matkou Krista, ktorého je však vierou aj dcérou, a nakoniec, hoci je príkladná vo svojej pokore, Boh ju povyšuje nad každé iné stvorenie.

Dokonca aj **identita Ježiša pre tých, ktorí veria je definovaná mimoriadnym protikladom, ktorý ho ohlasuje za pravého človeka, ako my a pravého Boha, ako jeho Otec**. Ako človek je Boží Syn súčasťou stvorenia, patrí k nemu práve preto, že sa narodil z Márie. Ale ako Boh, presahuje stvorenie na základe svojho večného pôvodu od Otca a má účasť spolu s Duchom na stvorení vesmíru. Toto osobitné postavenie medzi Bohom a svetom robí zo Syna prostredníka spásy. O ňom List Efezanom hovorí, že v ňom sa všetko zjednocuje (Ef 1, 10), **to znamená, že všetko, čo je stvorené, je znovu prevzaté Bohom a privedené k svojej plnosti, ktorá je spoločenstvom dokonalej lásky v Trojici**.

Pokiaľ ide o Máriu, je zaujímavé zdôrazniť, že tri protiklady, ktorými ju Dante opisuje sa jej netýkajú ani tak v jej individualite, ale práve v jej vzťahu s trojjediným Bohom: **vzťahu s Duchom**, ktorý ju urobil Matkou tým, že formoval Syna v jej lone bez toho, aby ohrozil jej panenstvo; **vzťah so svojím Synom**, ktorého vychovávala a ktorým sa nechala vychovávať, v mimoriadnej vzájomnosti; **vzťah s Otcem Stvoriteľom**, ktorý si ju vždy želal a vzkriesil ju v sláve pre seba.

Na dokončenie Danteho prvej strofy, ktorý otvára modlitbu sv. Bernarda, spomeňme ešte jej tretí verš, lebo zatiaľ sme sa zamerali len na prvé dva. Tretí verš znie takto: “pevný cieľ večnej rady” a znamená, že **Mária je pevným bodom, z ktorého Boh začína tvoriť vesmír**. Rovnako ako keď sa maliar rozhodne nakresliť krajinu podľa zákonov perspektívy a musí najprv označiť centrálny pevný bod, ku ktorému sa všetky línie zbiehajú, rovnakým spôsobom si Trojica, pred stvorením sveta vytvorila svoje vlastné očakávania a nádeje vzhľadom na svoje stvorenia. Tým centrálnym bodom ľudstva je Mária.

Tak ako Mária, aj celé stvorenie sa stáva plodným mocou Ducha. Božia stvoriteľská moc nerobí kompromisy, neničí panenskú krásu stvorenia, dáva mu previtať bez toho, aby ho porušovala. Okrem toho celé stvorenie v každom zo svojich stvorení je stvorené v osobitnom vzťahu so Synom, ktorého je kolískou a ktorým je kolískou od večnosti ako v lone matky. Nakoniec, každé stvorenie vo svojej jedinečnej identite a v mnohorakosti svojich vzťahov je chcené Otcem a je stvorené, aby bolo pozdvižené v sláve jeho lásky.

Vo svojej krehkosti, vo svojej vzájomnej závislosti je každé stvorenie pokorné, alebo lepšie povedané, je povolané k pokore. Nič, čo je stvorené, totiž samo osebe nestačí a tento radikálny nedostatok sebestačnosti je požehnaním, pretože nás núti otvoriť sa, darovať seba samých a prijať ako dar. Môže sa však stať aj prekliatím, keď sa stvorenie, osobitne ľudská bytosť, stlačená strachom z krehkosti a smrti, obráti k blížnemu ako dravec a namiesto toho, aby ho nechala previtať, ničí, namiesto toho, aby

sa otvorila vzájomnému darovaniu, okráda blížneho, prírodu a dokonca aj Boha.

Tri protiklady, ktoré predkladá Dante, majú svoj kľúč v treťom verši a obsahujú celý program ekologického obrátenia a nádhernú syntézu teologického základu integrálnej ekológie. V prvom rade, možno odkaz na Máriino panenstvo a materstvo by nás mohol zviest' na scestie a prinútiť nás myslieť si, že je to niečo, čo sa týka iba Matky Božej a nie nás. V tejto súvislosti je nevyhnutné pripomenúť ako cirkevní otcovia interpretovali Máriino panenstvo, čiže ako integritu stvorenia, ktoré práve vyšlo z rúk Stvoriteľa. Verili, že ľudia stratili svoju pôvodnú integritu v dôsledku hriechu, nie v dôsledku sexuálneho spojenia. Kvôli hriechu je stretnutie medzi mužom a ženou a vzťah s ich deťmi, začínajúci okamihom pôrodu, poznačený bolesťou a násilím. Obnoviť pôvodné panenstvo znamená byť schopný žiť plodnosť a vzájomné sebadarovanie bez násilia. Toto pôvodné panenstvo, ktoré je pre Máriu jedno s Nepoškvrneným počatím, sa veriacim vracia krstom.

Po hriechu je celé stvorenie poznačené násilím. Svätý Pavol v Liste Rimanom potvrdzuje, že celé stvorenie trpí a vzdychá až do dnešného dňa pôrodnými bolesťami, očakávajúc zjavenie Božích detí (Rim 8, 19 – 22). Zlo, ktoré ľudia prinášajú do sveta svojimi nesprávnymi rozhodnutiami, v skutočnosti ohrozuje harmóniu celého stvorenia. Aj stvorenie teda očakáva vykúpenie od Boha. Ale toto vykúpenie stvorenia môže prejsť len skrze prilnutie mužov a žien k spáse, ktorú ponúka Boh. Práve preto je potrebné a naliehavé, aby sme pracovali na výchove a šírení pápežovho učenia o integrálnej ekológii a ekologickom obrátení, **pretože završenie nového stvorenia, ktoré začal Otec vtelením Syna v panenskom a plodnom lone Panny Márie, závisí od spolupráce každého z nás.**

Dante si vo svojej dobe určite nedokázal predstaviť klimatickú krízu a ekologickú katastrofu, ktorou prechádzame v tomto storočí. Poznal však srdce človeka a jeho potrebu byť dotknutý, spasený láskou, aby sa naučil milovať bez závidosti, bez egoizmu, bez násilia. Preto sa Dante na konci dlhej cesty, ktorá ho viedla z hlbín ľudskej biedy do výšin svätosti, obracia práve na Máriu: pretože na to, aby sme ho mohli praktizovať, nestačí poznať dobro, potrebujeme niekoho, kto kráča pred nami a krok

za krokom nám ukazuje cestu. Potrebujeme matku, sestru, priateľku, ktorá rozumie nášmu zápasu a dokáže nás povzbudiť, utešiť a ukázať nám cieľ. Keď to Otec vedel, myslel na **Máriu a umiestnil ju ako pevnú hviezdu na našom horizonte, ako centrálny bod, ku ktorému sa zbiehajú často pokrivené čiary nášho života. Zverme sa ešte raz do jej príhovoru, prosme ju o dar čistoty a plodnosti vo všetkých našich vzťahoch, skutkoch a úmysloch.**

Linda Pocher FMA

RODINNÉ SPRÁVY

Video pozvanie na Kongres do Fatimy

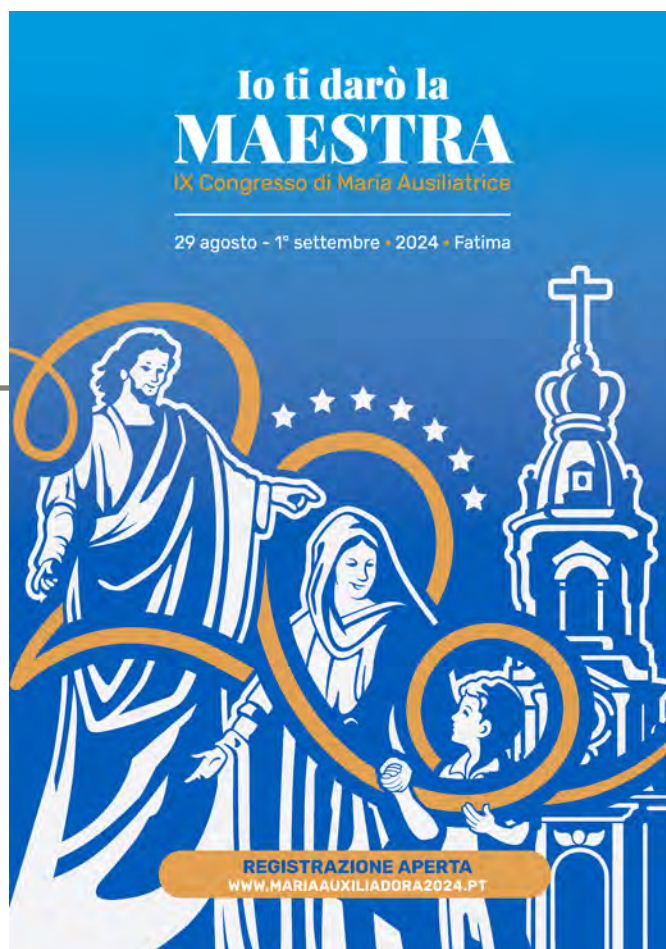
Pripomíname, že registrácia na IX. kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa bude konať vo Fatime od 29. augusta do 1. septembra 2024: mariaauxiliadora2024.pt, je otvorená. Vzhľadom na túto významnú udalosť saleziánskej rodiny organizačný tím pripravil sériu deviatich videí, v ktorých pozývajú všetkých k účasti rôzne osobnosti saleziánskeho sveta. Videa sú k dispozícii na tomto odkaze.

Medzinárodný kongres Panny Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime (Portugalsko)

S radosťou ďakujeme tým, ktorí darovali 15 000 eur na podporu skupín v núdzi pri ich účasti na Kongrese Márie Pomocnice kresťanov.

Získaná suma bude rozdelená medzi rôzne žiadosti o finančnú podporu.

“Pán miluje radostného darcu”.

Dám vám
UČITELKU
 IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

Modlitba, dych duše

Mornese. Skupina členov ADMA z Turína, San Benigno Canavese, Nizza Monferato, Mornese a Lerma strávila 27. a 28. apríla dva dni rekolekcií v kolégiu Mornese. Privítali ich nádherné kopce pohoria Alto Monferrato a pohostinnosť Dcér Márie Pomocnice kresťanov.

Boli to naplnené dni, počas ktorých sa chvíle

rozjímania a modlitby striedali s chvíľami príjemného posedenia.

V dvoch úvahách, ktoré predniesla sestra Lucrezia Uribe, svetová animátorka ADMA, s názvom „**Dobre sa modliť, modliť sa zo srdca a srdcom**“ a „**Mariánska spiritualita Matky Mazzarellovej**“, je mladá Maín predstavená ako žena vytrvalá v modlitbe a rozjímaní o Božom slove. Modlitba zo srdca, teda jednoduchá, veľmi osobná a spontánna jej umožňuje vstúpiť do dôverného vzťahu s Bohom a premeniť svoj život.

Rastúca úcta k Bolestnej Panne Márii formovala duchovnosť Maín, ktorá sa stala dcérou Márie Pomocnice kresťanov a svoju blízkosť ku Kristovi vyjadrila výstižným výrazom „On tu a my tu“, pričom ukázala na kríž, ktorý mala zavesený na krku.

V zamyslení, ktoré predniesol don Pietro Mellano, SDB, kaplán komunity FMA v Mornese a koordinátor CFP v Alexandrii, s názvom „**Mária, žena modlitby**“, je Mária príkladom otvoreného postoja, ochotného srdca, ktoré v pokornej a jednoduchej modlitbe odovzdáva svoj život do rúk Pána: „**Pane, čokoľvek chceš a akokoľvek chceš**“. Mária je žena, ktorá nám v modlitbe dáva najavo, že každý deň, ktorý nám Boh dáva je povolaním.

Dni prežité v tichu a rozjímaní boli spestrené hodinou eucharistickej adorácie, recitáciou večeradla a svätého ruženca s meditáciami na tému „Mária, žena blahoslavenstiev“, ktoré viedli sr. Lucrezia Uribe a sr. Gabriela Patiño, svetová delegátka pre Združenie exalliev a exallievov FMA.

17. mariánsky deň ADMA Sicília

V nedeľu 28. apríla 2024 sa v Inštitúte FMA Matky Mazzarellovej v Palerme konal 17. ročník **Mariánskeho dňa ADMA Sicília**. Z 11 stredísk regiónu prišlo viac ako 260 ľudí, ktorých v divadle privítala inšpektorská rada na čele s prezidentom Salvatore Di Maiom.

„**Sme deťmi snílka, a preto sme povolaní snívať veľké sny**“, povedal mladý salezián don Stefano Cortesiano, ktorý nám predniesol krásne zamyslenie na tému „**sen, ktorý oslovuje**“. Don Stefano, inšpirovaný deväťročným snom dona Bosca, vysvetlil, že sen je pohladením, ktoré nám dáva Pán, je spojivom medzi viditeľným a neviditeľným, je tou hviezdou, ktorá nás pozýva kráčať.

Druhý príhovor predniesol don Salvatore Nicosia, duchovný animátor ADMA z Floridie, ktorý zdôraznil, že dnes je ťažké snívať kvôli zraneniam, ktoré nám spôsobuje život, ale že zároveň zranenia obohacujú náš život a môžu premeniť bolesť na sny.

Nechýbali ani svedectvá, počnúc prezentáciou veľkej skupiny mladých ľudí, ktorí rozprávali o svojich skúsenostiach s členstvom a aktívnou účasťou na iniciatívach združenia ADMA. Rosario a Pina z Floridie (Sicília) sa podelili o svoju skúsenosť s prvou účasťou na saleziánskych dňoch spirituality, zatiaľ čo Salvatrice a Giorgio z Ragusy, ktorí sú hlboko zamilovaní do Márie, nám porozprávali ako už dlho chceli šíriť mariánsku úctu vo svojej farnosti

a ako jedného dňa náhodou našli osvedčenie o členstve v Oratóriu Materského združenia ADMA z roku 1966, ale po spolupracovníkoch ani stopy. Mária si ich pravdepodobne vybrala, aby oživilí miestne združenie ADMA, ktoré časom zaniklo a teraz s Božou milosťou a Máriinou pomocou začnú s podporou regionálnej rady opäť robiť prvé kroky. Nakoniec Francesco a Deborah zo združenia ADMA v Arese (Miláno), zodpovední za provinciu Lombardia, porozprávali o tom ako žijú svoje zasvätenia sa v úplnej oddanosti Márii.

Nasledovalo eucharistické slávenie, ktorému predsedal don Stefano Cortesano v kaplnke inštitútu a eucharistická adorácia, ktorej predsedal don Paolo Cicala. Bol to krásny deň, ktorý charakterizovala atmosféra rodiny, priateľstva, prijatia a predovšetkým lásky k Márii a Ježišovi v Eucharistii.

Nová rubrika: *Odpovede Materského strediska ADMA*

Na žiadosť jedného z našich čitateľov vznikla nová rubrika „*l'Adma primaria risponde*“ (*Odpovede Materského strediska ADMA*), ktorá ponúka pohľady na otázky všeobecného zamerania. Každý, kto nám chce navrhnúť tému alebo otázku, nám môže dať vedieť na e-mailovú adresu:

adma@admadonbosco.org

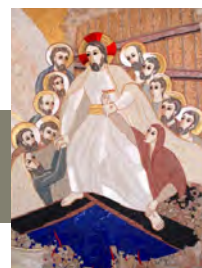

**Adma Primaria
risponde**

Omša za zosnulých členov združenia ADMA

Každý 24. deň v mesiaci sa o 9:00 sa slávi svätá omša za všetkých zosnulých členov združenia ADMA z celého sveta v Bazilike Panny Márie Pomocnice kresťanov v Turíne.

MYSEL MODLITIEB NA TENTO MESIAC

Chceme sa pripojiť k modlitbám všetkých skupín ADMA na celom svete na úmysel pápeža Františka:

Tento mesiac sa spolu s celou Cirkvou modlíme **Za tých, ktorí utekajú zo svojej krajiny.**

„Modlime sa za migrantov, čo utekajú pred vojnou i hladom a musia sa vydať na cestu plnú nebezpečenstiev a násilia, aby našli pohostinnosť a nové príležitosti v krajinách prijatia.“

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „**Rodinné udalosti**“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.